

Anna-Kaisa Koskela (vasemmalla) ja Jenna Munukka pitivät yhdessä ylioppilaiden puheen. Pälkäneen lukion uusien ylioppilaiden ilmeet olivat vakavia heti lakituksen jälkeen (kuva vasemmalla ylhäällä).

– Muistatko? Kaksi Leenaa, entiset luokkatoverukset, vasemmalla Leena Lehtojoki (o.s. Kääpä) ja oikealla Leena Lindroth (o.s. Majjala).

Pälkäneen lukiosta 50 vuotta sitten valmistuneet kokoontuivat tuttuun kouluun

”Meillä oli hyvä koulu, tuntuu hienolta palata”

Pälkäneen lukion kevätjuhlassa näkyi paitsi uusia puhtaanvalkoisia myös ajan parinoimia ylioppilaslakkeja. Vuonna 1965 Pälkäneen lukiosta valmistui 39 ylioppilasta, joista 24 pääsi mukaan verestämään puolen vuosisadan takaisia muistoja oman koulun kevätjuhlassa.

Riemuylioppilaille oli varattu kunniaapaikat salin etuosasta.

koita myös ajan pähkinän
ylioppilaslakkeja. Vuonna 1965
Pälkäneen lukiossa valmistui 39
ylioppilasta, joista 24 pääsi mu-
kaan verestämään puolen vuosi-
sadan takaisia muistoja oman
koulun keväjuhlassa.

Seurattuaan kevään 2015
abiturienttien lakitusta riemu-
ylioppilaat jatkoivat matkaa
juhhalounaalle Rönnvikiin. Ko-
koontuminen oli luokkatove-
ruksille ensimmäinen puoleen
vuosisaraan, joren siihen liittyi
vahvasti jännitystä ja jälleennä-
kemisen iloa.

– Kyllä tämä runtuu tutulta,
kun palaa ajatuksissaan sinne
juhlapäivään. Me vain istuimme
edessä näyttämöllä, siellä oli sil-
loin ylioppilaiden paikat, kertoi
Marja-Liisa Hagelberg.

Kun heidät aikanaan lakitet-
tiin, koulun rehtorina oli nuori,
vasta vähän aikaa sitten virasa-
an aloittanut **Erkki Kahra**.
Luokanvalvojana heillä oli ma-
rematiikan lehtori **Raimo Rau-
hamäki**, joka myös osallistui yli-
oppilasluokkansa riemujuhlaan.

– Minun mielestäni meillä oli
oikein hyvä koulu, ja toivon että
se saisi jatkaa toimintaansa täällä
Pälkäneellä, sanoi riemuylioppi-
laiden juhlapuheen pitänyt kau-
punginkamreeri **Martti Kataja**.

Hän itse muistaa 50 vuoden
takaisesta juhlapäivästä hel-
potuksen tunteen, kun työläs
urakka oli takana.

– Monelle koulunkäynti oli
rankkaa, kun matkat olivat pit-

*Martti
Kataja
rohkaisi uusi-
ylioppilaita:
– Kokemuk-
sesta sanon,
että edessänne
on upea ja mielen-
kiintoinen
matka.*

kät eikä sivukylille ollut kulkua.
Jotkut asuivat koulukortteerissa,
ja sehän tietysti maksoikin, Kata-
taja totesi.

Koulua ennen somea ja tekstareita

Martti Kataja kertoi puheessaan
lukioajoista, jolloin nykyisistä
viestintävälineistä ei tiedetty mi-
tään. Se ei silti tarkoittanut, ettei
opettajilla olisi ollut joskus har-
mia ylimääräisestä viestittelystä.

– Silloin asiat kirjoitettiin la-
pulle, joka kulki kädestä käteen.
Kataja selitti.

Mutta 1960-luvun alussa
elettiin koulu-uudistusten ai-
kaa kuten nytkin. Juuri aloitettu
keskikoulun jako kaupalliseen ja
tekniseen linjaan lisäsivät opiske-
lumotivaatiota, ja rehtori Kahra
oli muutenkin hyvin uudistus-
mielinen.

– Ainakin meitä poikia itse
tehtyjen ruutikäyttöisten raket-
tien ammunta taivaalle kiehto-
i. Valitettavasti toteutumatta jäi
rehtorin toive siitä, että koska
yleissivistykseen kuuluu auto-

koulu ja tanssitaito, niiden pi-
täisi kuulua myös koulun ope-
tusohjelmaan, Kataja muisteli
pilke silmäkulmussa.

Hänen mielestään lukio tar-
josi tärkeimmät välineet, joilla
elämässä on voinut edetä.

– Hahmottaminen, oivallus
ja ajattelu ovat mielestäni para-
rasta ja käyttökelpoisinta oppia.
mitä me Pälkäneen yhteiskou-
lusta saimme. Olemme voineet
rakentaa elämäämme vahvasti
sille perustalle, jonka olimme
koulussa oppineet ja omaksu-
neet, hän lisäsi silmännähdän
liikuttuneena.

Uudet ylioppilaat, jotka
kuuntelivat puhetta vasta lakitet-
tuina korokkeella seisten, saivat
riemuylioppilailta matkaeväiksi
kannustusta ja rohkaisua. Kata-
ja muistutti, että ei pidä antaa
periksi, vaikka eteen tulisi tun-
tematon tienhaara.

– Joskus voi olla syytä jättää
valmis vaihtoehto, iskeä lapset
tanteereeseen ja raivata itselleen
aivan oma ennen kulkematon
ura, hän totesi.

**Monelle
koulunkäynti oli
rankkaa, kun matkat
olivat pitkiä.**